

A-mốt

Mục-đích: Để tuyên-bố sự phán-quyết của Đức Chúa TRỜI trên Y-sơ-ra-ên, vương-quốc miền bắc, vì áp-bức người nghèo, thờ hình-tượng, và tự mãn

Người viết: A-mốt

Viết cho: Y-sơ-ra-ên, vương-quốc miền bắc, và dân của Đức Chúa TRỜI ở mọi nơi

Lúc viết: Có lẽ trong triều-đại của Giê-rô-bô-am II của Y-sơ-ra-ên và Ô-xia, của Giu-đa (khoảng 760-750 TC (Trước Christ giáng-sinh))

Bối-cảnh: Dân giàu Y-sơ-ra-ên đang vui-hường hòa-bình và thịnh-vượng. Họ hoàn-toàn tự-mãn và đang áp-bức dân nghèo, thậm-chí bán dân nghèo để làm nô-lệ. Nhưng chẳng lâu, Y-sơ-ra-ên bị A-si-ri xâm-chiếm và chính dân giàu bị bắt làm nô-lệ.

Câu gốc: “Song hãy để công-lý cuộn xuống như nước và công-chính như một dòng suối chảy hoài.” (5.24)

Nhân-vật chính: A-mốt, A-ma-xia, Giê-rô-bô-am II

Các địa-điểm chính: Bê-tên, Sa-ma-ri

Đặc-tính: A-mốt dùng ân-dụ nổi bật từ việc chăn chiên và kinh-nghiệm làm nông của mình—một cỗ xe chở quá đầy (2.13), con sư-tử rống (3.8), con chiên con bị cắn-xé (3.12), con bò béo (4.1), và một giỏ trái cây (8.1-8.2)

Ý chính: Khi nghe nói: “Ông ta là người của Đức Chúa TRỜI,” thì chúng ta thường hình-dung trong trí chúng ta đến một nhà truyền-giáo nổi tiếng, một vị mục-sư, một người hầu-việc Christ-nhân trong đại-học, người chuyên-nghiệp giảng dạy Lời Chúa TRỜI.

Chắc-chắn A-mốt là người của Đức Chúa TRỜI—một người có đời sống dâng cho việc phục-vụ Chúa mà đời sống đó phản-ánh sự hiến-thân ấy—nhưng người thực ra đã không phải là một người chuyên-nghiệp. Chăn bầy chiên và lo trông và săn-sóc cây vả, cây sung tại nông-thôn xứ Giu-đa, A-mốt không phải là con trai của một đảng tiên-tri; ông cũng không phải là con trai của một thầy tế-lễ. Là một người chăn-chiên bình thường, ông có thể sống hẳn ở Thê-cô-a, làm công-việc mình, cấp-dưỡng gia-đình, và thờ-phượng Đức Chúa TRỜI. Nhưng Đức Chúa TRỜI đã ban cho ông sự hiện-thấy về tương-lai (1.2), và bảo A-mốt đem sứ-điệp của mình cho Y-sơ-ra-ên, vương-quốc miền Bắc (7.15). A-mốt vâng lời, và như vậy chứng-mình ông là người của Đức Chúa TRỜI.

Danh-từ riêng ‘A-mốt’ có nghĩa là gánh nặng hay người mang gánh nặng. Ông đã mang một gánh rất nặng về sứ-điệp của Đức Chúa TRỜI cho Y-sơ-ra-ên. Sứ-điệp A-mốt nói đã có ảnh-hưởng trên dân Đức Chúa TRỜI trải qua các thế-kỷ, và ngày nay cả cá-nhân lẫn quốc-gia đều cần phải nghe. Mặc dầu bị phân-cách với anh chị em ở Giu-đa, những người miền Bắc Y-sơ-ra-ên vẫn là dân Đức Chúa TRỜI. Nhưng họ đã sống dưới cái vỏ bề ngoài tôn-giáo sùng-đạo, thờ hình-tượng, và áp-bức dân nghèo. A-mốt, một người chăn chiên thành-thật, không sợ-sệt, hăng-hái từ miền Nam, đương đầu với họ về tội-lỗi của họ, và cảnh-cáo họ về phán-quyết đang chờ-đợi.

Sách A-mốt mở đầu với người chăn chiên khiêm-tốn này

đang trông-nom bầy chiên. Đoạn Đức Chúa TRỜI cho ông một sự hiện-thấy về điều sắp xảy ra cho quốc-gia Y-sơ-ra-ên. Đức Chúa TRỜI kết-án tất cả các nước đã phạm tội chống lại Ngài và đã làm hại dân Ngài. Bắt đầu với Sy-ri, Ngài đi nhanh qua Phi-li-tin, Ty-rơ, Ê-dôm, Am-môn, và Mô-áp. Tất cả đều bị kết án và chúng ta hầu như có thể nghe dân Y-sơ-ra-ên la to lên: “A-men!” Rồi ngay cả Giu-đa, quê-hương của A-mốt, cũng bị Đức Chúa TRỜI tố-cáo gay-gắt (2.4-2.5). Những người Y-sơ-ra-ên nghe điều đó, hẳn vỗ tay vui-cười. Nhưng, thành-linh A-mốt xoay qua dân Y-sơ-ra-ên và công-bố phán-quyết của Đức Chúa TRỜI kết tội họ. Bốn đoạn kế tiếp đếm và tả tội-lỗi của họ. Không lấy làm lạ gì khi thầy tế-lễ A-ma-xia xen vào và cố ngăn-cản không cho A-mốt thuyết-giảng (7.10-7.13). Không sợ-sệt, A-mốt tiếp-tục thuật lại sự hiện-thấy về phán-quyết trong tương-lai mà Đức Chúa TRỜI đã ban cho ông (đoạn 8 và 9). Sau những đoạn về phán-quyết, sách này kết-luận với một sứ-điệp về hy-vọng. Cuối cùng Đức Chúa TRỜI hồi-phục dân của Ngài và làm họ thành vĩ-đại (9.8-9.15).

Khi quý vị đọc sách A-mốt, xin quý vị tự mình đặt vào địa-vị của những người Y-sơ-ra-ên, và xin lắng nghe sứ-điệp của Chúa. Quý vị đã thành tự-mãn chẳng? Có sự gì đã chiếm chỗ của Đức Chúa TRỜI trong đời sống quý vị chẳng? Quý vị có lơ đi các người có nhu-cầu chẳng? Quý vị có áp-bức người nghèo không? Xin đặt mình vào vị-trí như A-mốt, một cách trung-tín làm điều Đức Chúa TRỜI kêu gọi quý vị làm. Quý vị cũng có thể là người của Đức Chúa TRỜI.

Xin lắng nghe tiếng gọi rõ-ràng của Ngài và xin làm điều Ngài bảo, và hãy đi bất cứ nơi nào Ngài bảo mình phải đi.

1. Công-bộ phán-quyết (1.1-2.16)

Sự phán-quyết trên các nước lân-cận (1.1-1.15)

1¹Các lời của A-môt, là người ở giữa vòng những kẻ chăn chiên ở Thê-cô-a, mà người đã thấy liên quan đến Y-sơ-ra-ên trong những ngày của Ô-xia vua Giu-đa, và trong những ngày của Giê-rô-bô-am con trai của Giô-ách vua Y-sơ-ra-ên, 2 năm trước cơn trận động đất ấy. ²Và người nói:

“Đức GIA-VÊ găm-thét từ Si-ôn,
Và từ Giê-ru-sa-lem Ngài thốt ra tiếng của Ngài;
Và đồng cỏ của những kẻ chăn chiên khốc-than,
Và đỉnh núi Cạt-mên khô đi.”

3Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Vì ba sự vi-phạm của Đa-mách và vì bốn
Ta sẽ không thu hồi *hình-phạt* của nó,
Vì chúng đã đập Ga-la-át bằng đồ bằng sắt bén nhọn.

4Vì vậy Ta sẽ sai lửa đến trên nhà Ha-xa-ên,
Và nó sẽ thiêu-hủy các thành-trị của Bên-Ha-đát.

5Ta cũng sẽ bẻ gãy then công của Đa-mách,
Và diệt cư-dân ấy khỏi thung-lũng A-ven,
Và kẻ cầm cây trượng, khỏi Bết-Ê-đen;
Vì vậy dân A-ram sẽ đi lưu-đày đến Ki-ơ,”
Đức GIA-VÊ phán.

6Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Vì ba sự vi-phạm của Ga-xa và vì bốn
Ta sẽ không thu hồi *hình-phạt* của nó,
Vì chúng đã trục-xuất toàn-thể dân-số
Đề nộp nó cho Ê-đôm.

7Vì vậy Ta sẽ giáng lửa đến trên vách của Ga-xa,
Rồi nó sẽ thiêu-hủy các thành-trị của nó.

8Ta cũng sẽ diệt cư-dân khỏi Ách-đốt,
Và kẻ cầm cây trượng, khỏi Ách-ca-lôn;
Thậm-chí Ta sẽ tuôn quyền-năng của Ta trên Êc-rôn,
Rồi phần sót lại của dân Phi-li-tin sẽ bỏ mạng,”
Chúa GIA-VÊ phán.

9Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Vì ba sự vi-phạm của Ty-ơ và vì bốn
Ta sẽ không thu hồi *hình-phạt* của nó,
Bởi vì chúng đã nộp toàn-thể dân-số cho Ê-đôm.
Và đã chẳng nhớ giao-ước tình huynh-đệ.

10Vì vậy Ta sẽ giáng lửa đến trên vách của Ty-ơ,
Và sẽ thiêu-hủy các thành-trị của nó.

11Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Vì ba vi-phạm của Ê-đôm và vì bốn
Ta sẽ không thu hồi *hình-phạt* của nó,
Vì nó cầm gươm rượt theo anh em của nó,
Trong khi nó bóp nghẹt lòng thương-xót của nó;
Con giận của nó cũng xé rách liên-tục,
Và nó đã duy trì con phần-nộ của nó mãi mãi.

12Vì vậy Ta sẽ giáng lửa đến trên Thê-man,
Và nó sẽ thiêu-hủy các thành-trị của Bôt-ra.”

13Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Vì ba vi-phạm của những con trai Am-môn và vì bốn
Ta sẽ không thu hồi *hình-phạt* của nó,
Vì chúng đã mở toạc đàn-bà có chừa của Ga-la-át
Để mở rộng bờ-cõi của chúng.

14Vì vậy Ta sẽ đốt lửa trên vách của Ráp-ba,

Và nó sẽ thiêu-hủy các thành-trị của nó,
Giữa tiếng thét đánh nhau vào ngày chiến-trận
Giữa cơn bão vào ngày bão-táp.

15Vua của chúng sẽ đi đày,
Hắn cùng với các hoàng-tử của hắn,” Đức GIA-VÊ phán.

Phán-quyết trên Giu-đa và Y-sơ-ra-ên (2.1-2.16)

2¹Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Vì ba vi-phạm của Mô-áp và vì bốn
Ta sẽ không thu hồi *hình-phạt* của nó,
Vì nó đã đốt xương của vua Ê-đôm thành vôi.

2Vì vậy Ta sẽ giáng lửa đến trên Mô-áp,
Và nó sẽ thiêu-hủy các thành-trị của Ki-ri-giốt;
Và Mô-áp sẽ chết giữa sự ồn-ào,
Với tiếng thét đánh nhau và tiếng kèn trom-pét.

3Ta cũng sẽ trừ bỏ vị thẩm-phán khỏi giữa nó,
Và giết tất cả ông hoàng của nó cùng với nó,” Đức GIA-VÊ phán.

4Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Vì ba sự vi-phạm của Giu-đa và vì bốn
Ta sẽ không thu hồi *hình-phạt* của nó,
Vì chúng đã bác-bỏ luật-pháp của Đức GIA-VÊ
Và đã chẳng giữ quy-chê của Ngài;
Các lời nói dối của chúng cũng đã dẫn chúng lầm-lạc,
Những cái đó mà tô-phụ của chúng đã bước đi theo.

5Vì vậy Ta sẽ giáng lửa đến trên Giu-đa,
Và nó sẽ thiêu-hủy các thành-trị của Giê-ru-sa-lem.”

6Đức GIA-VÊ phán như vậy:

“Vì ba sự vi-phạm của Y-sơ-ra-ên và vì bốn
Ta sẽ không thu hồi *hình-phạt* của nó,
Vì chúng bán người công-chính để lấy tiền
Và bán kẻ thiếu-thốn vì một đôi dép.

7Những kẻ này khao-khát cả đến bụi đất trên đầu người cô thế⁽¹⁾
Cùng gạt bỏ con đường của người khiêm-tốn;
Và một người và cha của nó lấy cùng một đũa con gái
Để làm ô-uế danh thánh của Ta.

8Và trên quần-áo bị giữ làm của tin, chúng nằm xoài ra
bên cạnh mọi bàn-thờ,
Và trong đền của Đức Chúa TRỜI của chúng, chúng
uống rượu của những kẻ đã bị phạt.

9“Dầu vậy, chính Ta đã diệt dân A-mô-rít trước mặt
chúng,

Dầu nó cao như cây tuyết-tùng
Và nó mạnh như những cây sồi;
Ta thậm chí cũng đã hủy-diệt trái của nó ở bên trên và rễ
của nó ở bên dưới.

10Và chính Ta đã đem người lên từ đất Ê-díp-tô⁽²⁾,
Và Ta đã dẫn-dắt các người 40 năm trong vùng hoang-
vu
Để các người có thể chiếm lấy đất của dân A-mô-rít.

11Đoạn Ta dấy lên một số người trong những con trai của
các người làm tiên-trì
Và một số người trong bọn trai-trẻ của các người là các
người Na-xi-rê.
Không phải như thế sao, ôi các con trai Y-sơ-ra-ên?”

¹hay: đập đầu người cô thế xuống bụi-đất

²Ai Cập

Đức GIA-VÊ tuyên-bố.
 12“Nhưng các người đã khiến những người Na-xi-rê uống rượu,
 Các người đã ra lệnh cho các tiên-tri, rằng: ‘Người không được tiên-tri!’
 13Này, Ta bị đè nặng xuống ở bên dưới các người
 Như cái xe goòng bị đè nặng khi đầy những bó lúa.
 14Kẻ lạnh-lẹ hết chạy trốn nổi
 Kẻ vạm vỡ sẽ không làm mạnh thêm sức của hấn,
 Người hùng mạnh không cứu được hồn của hấn.
 15Kẻ cầm cung sẽ không đứng được,
 Kẻ nhanh chân sẽ không trốn-thoát,
 Kẻ cỡi ngựa cũng sẽ không cứu được hồn của hấn.
 16“Ngay cả kẻ can-đảm nhất trong các dũng-sĩ cũng sẽ trần-trường mà chạy trốn trong ngày đó,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.

2. Các lý-do cho sự phán-xét (3.1-6.14)

Tất cả các chi-tộc đều có lỗi (3.1-3.15)

3¹Hãy nghe lời này mà *Đức* GIA-VÊ đã phán chống các người, hỡi những con trai Y-sơ-ra-ên, chống toàn-thể gia-đình mà Ngài đã đem lên từ đất Ê-díp-tô:
 2“Ta chi đã biết một mình người trong tất cả những gia-đình của trái đất;
 Bởi vậy, Ta sẽ thăm-viếng các người vì tất cả tội lỗi của các người.”
 3Há hai người đi với nhau trừ phi họ đã hẹn nhau?
 4Há con su-từ rỗng trong rừng khi nó không có mồi?
 Há con su-từ tơ gằm-gù trong hang của nó trừ phi nó đã bắt được con gì?
 5Há một con chim sa vào cái bẫy trên đất khi không có mồi trong đó?
 Há cái bẫy nhảy lên khỏi đất khi nó không bắt được cái gì cả?
 6Nếu kèn trom-pét được thổi trong thành, thì dân-chúng sẽ không run?
 Nếu tai-họa xảy ra trong một thành, há *Đức* GIA-VÊ đã chẳng làm điều ấy sao?
 7Chắc-chắn Chúa GIA-VÊ không làm việc gì
 Trừ phi Ngài tiết-lộ ý định kín nhiệm của Ngài
 Cho các tội-tớ các đảng tiên-tri của Ngài.
 8Con su-từ đã rỗng! Ai sẽ không sợ?
 Chúa GIA-VÊ đã phán! Ai sẽ làm gì khác hơn là tiên-tri?

9Hãy công-bố trên các thành-trị tại Ách-đốt và trên các thành-trị trong đất Ê-díp-tô⁽¹⁾ và nói: “Hãy nhóm các người lại trên các núi của Sa-ma-ri và hãy thấy những sự lộn xộn lớn-lao ở bên trong nó và các sự áp-bức ở giữa nó.
 10Nhưng chúng không biết làm điều đúng như thế nào,”
Đức GIA-VÊ tuyên-bố, “chúng là những kẻ tích-trữ hung-dữ và tàn-phá trong các thành-trị của chúng.”

11Bởi vậy Chúa GIA-VÊ phán như vậy:
 “Một kẻ thù, tức là kẻ vây-quanh xứ này,
 Sẽ kéo sức mạnh của người xuống từ người
 Và các thành-trị của người sẽ bị cướp-phá.”
 12*Đức* GIA-VÊ phán như vậy:

¹tức là Ai Cập

“Y như kẻ chần chiền giựt từ miệng của một con su-từ một cặp giò hay một phần của cái tai,
 Những con trai Y-sơ-ra-ên tại Sa-ma-ri sẽ bị chop bắt đi như thế —
 Với gốc giường và tấm phủ trường-kỷ!
 13Hãy nghe và làm chứng chống nhà Gia-cóp,”
 Chúa GIA-VÊ, Chúa TRỜI vạn-quân tuyên-bố.
 14Vào ngày Ta phạt các sự vi-phạm của Y-sơ-ra-ên,
 Ta cũng sẽ phạt các bàn-thờ ở Bê-tên;
 Các sừng của bàn-thờ sẽ bị chặt bỏ,
 Và chúng sẽ rơi xuống đất.
 15Ta cũng sẽ đánh nhà mùa đông cùng với nhà mùa hạ;
 Các nhà bằng ngà voi cũng sẽ diệt vong
 Và những nhà lớn sẽ chằm dứt,”
Đức GIA-VÊ tuyên-bố.

“Vậy mà các người đã không trở lại cùng Ta” (4.1-4.13)

4¹Hãy nghe lời này, các người những con bò cái của Ba-san ở trên núi của Sa-ma-ri,
 Là những kẻ áp-bức người nghèo, đè-bẹp kẻ thiếu-thốn,
 Là những kẻ nói với chủ⁽²⁾ của chúng: “Bây giờ hãy đem lại, để chúng ta có thể uống!
 2Chúa GIA-VÊ đã thề bởi sự thánh của Ngài,
 “Này, các ngày ấy sẽ đến trên các người
 Khi chúng sẽ bắt các người đi bằng móc thịt
 Và kẻ cuối cùng trong các người bằng lưỡi câu cá.
 3Các người sẽ chui ra ngoài qua các lỗ *trong các vách thành*,
 Mỗi người đi thẳng trước mặt nó,
 Và các người sẽ bị ném vào Ha-môn,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.
 4“Hãy vào Bê-tên và phạm tội đi;
 Tại Ghinh-ganh, hãy gia tăng vi-phạm đi!
 Hãy đem tế-vật của các người mọi buổi sáng,
 Các một-phần-mười của các người cứ mỗi ba ngày.
 5Hãy dâng lên trong khói một cửa-lễ tạ-on cũng từ thứ lên men đi,
 Và hãy công-bố các cửa-lễ lạc-hiến, làm cho chúng được biết đến đi.
 Vì các người thích làm như thế, các người những con trai Y-sơ-ra-ên,”
 Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

6“Nhưng Ta cũng đã cho các người rằng sạch-sẽ trong tất cả các thành của các người
 Và thiếu bánh trong tất cả các chỗ của các người,
 Vậy mà các người đã chẳng trở lại cùng Ta,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.
 7Và hơn nữa, Ta đã không ban cho các người mưa
 Trong khi vẫn còn ba tháng mới tới mùa gặt.
 Rồi Ta đã ban cho mưa trên một thành
 Và trên thành khác, Ta đã chẳng cho mưa;
 Một phần này đã được mưa,
 Trong khi phần kia chẳng được mưa xuống thì khô đi.
 8Vì vậy hai hay ba thành đi lão đảo đến một thành khác để uống nước,
 Nhưng không đỡ khát;
 Vậy mà các người đã chẳng trở lại cùng Ta,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.

²hay: chồng

9“Ta đã đánh các người bằng cơn gió cháy và môt meo;
 Và sâu bướm cắn-nuốt
 Nhiều vườn cây và vườn nho, cây vả, và cây ô-li-ve của
 các người;
 Vậy mà các người đã chẳng trở lại cùng Ta,” *Đức GIA-
 VÊ* tuyên-bố.

10“Ta đã giáng bệnh dịch ở giữa vòng các người theo cách
 Ê-díp-tô;
 Ta đã giết bằng gươm những thanh-nam của các người
 cùng với những con ngựa bắt được của các người,
 Và Ta đã khiến mùi hôi của trại các người bốc vào mũi
 của các người;
 Vậy mà các người đã chẳng trở lại cùng Ta,” *Đức GIA-
 VÊ* tuyên-bố.

11“Ta đã lật-đổ các người như Chúa TRỜI đã lật-đổ Sô-
 đôm và Gô-mô-rơ,
 Và các người đã như khúc củi cháy dở được chộp ra
 khỏi ngọn lửa hồng;
 Vậy mà các người đã chẳng trở lại cùng Ta,” *Đức GIA-
 VÊ* tuyên-bố.

12“Bởi vậy, Ta sẽ gây ra cho các người như vậy, ôi Y-sơ-
 ra-ên;
 Bởi vì Ta sẽ gây ra điều này cho các người,
 Hãy chuẩn-bị gặp Chúa TRỜI của các người, ôi Y-sơ-
 ra-ên.”

13Vì kia, Ngài là Đấng tạo thành các núi và tạo ra gió
 Và tuyên-bố cho loài người tư-tưởng của Ngài là gì,
 Ngài là Đấng làm bình-minh thành bóng tối
 Và giẫm lên những chỗ cao của trái đất,
 GIA-VÊ Chúa TRỜI vạn-quân là danh của Ngài.

“Hãy tìm-kiếm Ta để các người được sống” (5.1-5.27)

5 Hãy nghe lời này mà ta đem tới cho các người như
 một bài truy-điệu, ôi nhà Y-sơ-ra-ên.
 2Nàng đã ngã, nàng sẽ không dậy nữa—
 Cô gái đồng-trình của Y-sơ-ra-ên.
 Nàng bị bỏ quên trên đất của nàng;
 Chẳng có ai đỡ nàng dậy.

3Vì Chúa GIA-VÊ phán như vậy:
 “Thành nào đi ra 1 ngàn người
 Sẽ còn 100 người,
 Và thành nào đi ra 100
 Sẽ còn lại 10 cho nhà Y-sơ-ra-ên.”

4Vì *Đức GIA-VÊ* phán như vậy với nhà Y-sơ-ra-ên:
 “Hãy tìm-kiếm Ta, để các người được sống,
 5Nhưng chớ tìm-kiếm Bê-tên,
 Và đừng đến cùng Ghinh-ganh,
 Cũng đừng vượt qua đến Bê-e-Sê-ba;
 Vì Ghinh-ganh chắc-chắn sẽ đi lưu-đày,
 Và Bê-tên sẽ bị rắc rối.

6Hãy tìm-kiếm GIA-VÊ, để các người được sống,
 E Ngài nổi bùng như đám lửa, ôi nhà của Giô-sép,
 Và nó thiêu-đốt Bê-tên không ai tắt,
 7Vì những kẻ biến công-lý thành ngải-cứu
 Và ném công-chính xuống mặt đất.”

8Ngài là Đấng đã làm những sao Rua và sao Cây
 Và đổi bóng tối đặc thành buổi sáng,
 Cũng làm ban ngày tối thành ban đêm
 Là Đấng kêu gọi các dòng nước biển
 Và đổ chúng ra trên mặt trái đất,
 GIA-VÊ là tên của Ngài.

9Chính Ngài hủy diệt kẻ mạnh nhanh như chớp,
 Để sự phá-hủy đến trên đồn-lũy.

10Chúng ghét kẻ quở-trách trong cổng thành
 Và chúng kinh-tởm kẻ nói bằng sự chính-trực.

11Bởi vậy, vì các người đòi kẻ nghèo tiền mướn quá nặng
 Và đòi họ nộp thuế ngũ cốc,
Đầu các người đã xây nhà bằng đá đẻo khéo,
 Nhưng các người sẽ không sống trong chúng;
 Các người đã trồng các vườn nho ngon-ngọt,
 Nhưng các người sẽ không uống rượu nho của chúng.

12Vì Ta biết những vi-phạm của các người là nhiều và
 những tội lỗi của các người là lớn,
Các người làm khốn khổ kẻ công-chính và nhận của
 hối-lộ,
 Và gạt qua một bên những kẻ nghèo trong cổng thành.

13Bởi vậy, vào lúc đó kẻ thận-trọng giữ im-lặng, vì đó là
 một lúc xấu.

14Hãy tìm-kiếm điều lành, chớ tìm điều ác, để các người
 được sống;
 Và như vậy xin GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI vạn-quân ở
 với các người,
 Đúng như các người đã nói!

15Hãy ghét điều dữ, ưa điều lành,
 Và hãy thiết-lập công-lý trong cổng⁽¹⁾ thành!
 Có lẽ GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI vạn-quân
 Khoan-dung đối với phần còn sót lại của Giô-sép.

16Bởi vậy GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI vạn-quân, *Đức* Chúa,
 phán như vậy:
 “Có tiếng than-vãn trong tất cả các quảng-trường,
 Và trong mọi đường-phố, họ nói: ‘Than ôi! Than ôi!’
 Họ cũng mời nhà nông đến để than-khóc
 Và những kẻ khóc chuyên-nghiệp đến để khóc-than.

17Và trong tất cả các vườn nho đều có tiếng than-vãn,
 Vì Ta sẽ đi xuyên qua giữa người,” *Đức* GIA-VÊ phán.

18Than ôi, các người là những kẻ đang khao-khát ngày
 của *Đức* GIA-VÊ,
 Đối với các người ngày của *Đức* GIA-VÊ có mục-dịch
 gì?
 Nó sẽ là bóng tối và không phải là ánh-sáng;

19Như khi một người chạy trốn khỏi một con sư-tử,
 Và một con gấu lại đón hắn,
 Hoặc về nhà, dựa tay của hắn vào vách tường,
 Và một con rắn cắn hắn.

20Ngày của *Đức* GIA-VÊ há sẽ chẳng phải là bóng tối,
 thay vì ánh sáng,
 Tức là tối hù không có sự sáng gì trong đó hay sao?

21“Ta ghét, Ta bác-bỏ những lễ hội của các người,
 Ta cũng không ưa các hội đồng trọng-thê của các người.

22Đầu các người dâng lên cho Ta các cửa-lễ thiêu và cửa-
 lễ thóc lúa các người,
 Ta sẽ không chấp-nhận;
 Và Ta cũng không nhìn các cửa-lễ bình-an bằng những
 con thú mập của các người.

23Hãy đem khỏi Ta tiếng ồn của các bài hát của các
 người;
 Ta chẳng muốn nghe ngay cả tiếng hạc cầm của các
 người.

¹trong cổng thành là nơi có toà-án

24Song hãy để công-lý cuộn xuống như nước
Và công-chính như một dòng suối chảy hoài.

25“Có phải người đã trình cho Ta các tế-vật và các của-lễ thóc lúa trong vùng hoang-vu trong 40 năm hay không, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên? 26Các người cũng đã khiêng theo Súc-cốt vua của các người và Ki-duôn, những hình-ảnh của các người, ngôi sao của những thần của các người mà các người đã làm cho các người. 27Bởi vậy, Ta sẽ bắt các người đi lưu-đày quá Đa-mách,” Đức GIA-VÊ, có danh là Đức Chúa TRỜI vạn-quân, phán.

“Những kẻ yên-ổn trong Si-ôn” (6.1-6.14)

6¹Khốn thay cho những kẻ ở yên-ổn trong Si-ôn,
Và cho những kẻ cảm thấy an-toàn trên núi Sa-ma-ri,
Những kẻ lỗi-lạc của quốc-gia bạc nhất trong các nước,

Mà nhà Y-sơ-ra-ên đến cùng.

2Hãy đi qua đến Ca-ne và nhìn,
Và hãy đi từ đó đến Đại Ha-mát,
Đoạn đi xuống đến Gát của dân Phi-li-tin.
Chúng có tốt hơn các vương-quốc này
Hay lãnh-thổ của chúng lớn hơn của các người chẳng?

3Há các người hoãn được ngày tai-họa,
Và các người đem lại gần ngôi bạo-lực sao?

4Những kẻ dựa trên giường bằng ngà
Và nằm xoải ra trên ghế dài của chúng,
Và ăn thịt chiên con từ bầy
Và thịt bê từ giữa chuồng,

5Những kẻ ứng khẩu theo tiếng hạc cầm,
Như Đa-vít đã sáng-tác các bài hát cho chính chúng,

6Những kẻ uống rượu nho từ các tô hiến-tế
Trong khi chúng tự xúc cho chúng với dầu rất quý,
Song chúng đã chẳng buồn vì sự đồ nát của Giô-sép.

7Vì thế nay chúng sẽ dẫn đầu những kẻ lưu-đày đi đây,
Và tiệc tùng của các kẻ nằm xoải sẽ qua đi.

8Chúa GIA-VÊ đã thề bởi chính Ngài,
GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI vạn-quân đã tuyên-bố:
“Ta ghê-tởm sự kiêu ngạo của Gia-cốp,
Và Ta ghét các thành-trị của nó;
Bởi vậy, Ta sẽ bỏ mặc thành đó và mọi thứ trong nó.”

9Và sẽ là, nếu mười người còn lại trong một nhà, chúng cũng sẽ chết. 10Đoạn người thân của một người, hoặc người thiêu hân, sẽ đỡ hân lên để đem xương hân ra khỏi nhà, và người ấy sẽ nói với kẻ ở trong xá nhà: “Có người nào khác ở với người chẳng?” Và kẻ đó sẽ nói: “Không có ai hết.” Thế thì người ấy sẽ trả lời: “Hãy im-lặng. Vì danh của Đức GIA-VÊ không được nhắc đến.” 11Vì này, Đức GIA-VÊ sắp truyền rằng nhà lớn phải bị đập nát thành từng miếng và nhà nhỏ thành từng mảnh.

12Có phải ngựa phi trên các tảng đá?
Hay người ta cày chúng với những con bò sao?
Vậy mà các người đã đổi công-lý thành chất độc,
Và trái của sự công-chính thành gai-cứu,

13Các người vui-mừng trong điều hư-không,
Và nói: “Có phải chúng ta bởi sức mạnh của chúng ta đã chẳng lấy được cặp sừng cho chúng ta sao?”

14“Vì này, Ta sẽ đẩy lên một quốc-gia chống các người,
Ôi nhà Y-sơ-ra-ên,” GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI vạn-quân tuyên-bố,

“Và chúng sẽ giáng họa cho các người từ lối vào Ha-mát Cho đến khe nước trong vùng A-ra-ba.”

3. Các sự hiện-thấy về sự phán-xét (7.1-9.15)

Sự cảnh-cáo qua các sự hiện-thấy (7.1-7.9)

7¹Chúa GIA-VÊ đã chỉ cho tôi thấy như vậy: kìa, Ngài đang làm nên một bầy cào-cào khi vụ mùa xuân bắt đầu nảy mầm. Và kìa, vụ mùa xuân xảy ra sau khi nhà vua cắt cỏ. 2Và xảy ra, khi cào-cào đã ăn cây cỏ trong xứ xong, tôi nói:

“Chúa GIA-VÊ ôi, xin vui-lòng tha lỗi!
Làm sao Gia-cốp có thể đứng,
Vì người là nhỏ?”

3Đức GIA-VÊ đã đổi ý Ngài về việc này.
“Nó sẽ không phải là vậy,” Đức GIA-VÊ phán.

4Chúa GIA-VÊ đã chỉ cho tôi thấy như vậy: và kìa, Chúa GIA-VÊ đã đang sai lấy lửa để chống trả, và nó đã thiêu-nuốt vực lớn và bắt đầu thiêu-nuốt đất-đai nông-trại. 5Rồi tôi thưa:

“Chúa GIA-VÊ ôi, xin vui lòng dừng lại!
Làm sao Gia-cốp có thể đứng, vì người là nhỏ?”

6Đức GIA-VÊ đã đổi ý Ngài về việc này.
“Việc này cũng sẽ không phải là vậy,” Chúa GIA-VÊ phán.

7Ngài đã cho tôi xem thấy như vậy, và kìa, Chúa đã đang đứng kề bên một bức tường thẳng đứng, với một sợi dây dọi trong tay. 8Và Đức GIA-VÊ phán cùng tôi: “Người thấy gì, hỡi A-môt?” Và tôi thưa: “Một sợi dây dọi.” Đoạn, Chúa phán:

“Này, Ta sắp để một sợi dây dọi
Giữa dân Y-sơ-ra-ên của Ta.
Ta sẽ không miễn cho chúng nữa.

9Các nơi cao của Y-sác sẽ bị tan-hoang
Và các nơi thánh của Y-sơ-ra-ên sẽ bị hoang tàn.
Lúc đó, Ta sẽ đứng dậy chống nhà Giê-rô-bô-am với thanh gươm.”

A-môt bị cáo buộc và trả lời (7.10-7.17)

10Lúc đó thầy tế-lễ A-ma-xia của Bê-tên, nhân Giê-rô-bô-am, vua Y-sơ-ra-ên rằng, “A-môt đã âm-mưu chống lại bệ hạ giữa nhà Y-sơ-ra-ên; đất này không thể chịu-đựng mọi lời của hân. 11Vì A-môt nói như vậy: ‘Giê-rô-bô-am sẽ chết bởi gươm và Y-sơ-ra-ên chắc sẽ rời đất của nó để đi lưu-đày.’” 12Đoạn A-ma-xia nói với A-môt: “Hãy đi, người, kẻ tiên-kiến, hãy trốn đến đất Giu-đa, và ăn bánh ở đó và nói tiên-tri của người ở đó! 13Nhưng chớ tiên-tri tại Bê-tên nữa vì đó là nơi thánh của nhà vua và là một vương-cung.”

14Rồi A-môt trả lời và nói với A-ma-xia: “Ta không phải là một tiên-tri, ta cũng chẳng phải là con trai của một tiên-tri; vì ta là một kẻ chăn và kẻ trồng cây và rừng. 15Nhưng Đức GIA-VÊ đã bắt ta từ đằng sau bầy và Đức GIA-VÊ đã phán cùng ta: ‘Hãy đi nói tiên-tri cho dân Y-sơ-ra-ên của Ta.’ 16Và bây giờ, hãy nghe lời của Đức GIA-VÊ: người đang nói: ‘Người không được tiên-tri chống Y-sơ-ra-ên, và người cũng không được nói chống lại nhà Y-sác.’ 17Bởi vậy, Đức GIA-VÊ phán như vậy: ‘Vợ của

người sẽ trở thành một con đĩ trong thành, những đứa con trai của người và các đứa con gái của người sẽ ngã bời gươm, đất của người sẽ bị chia lô bởi một dây *đo*, và chính người sẽ chết trên đất ô-úê. Hơn nữa, Y-sơ-ra-ên chắc sẽ đi đây từ đất của nó.’”

Giò trái cây và sự tù đày của Y-sơ-ra-ên (8.1-8.14)

8¹Chúa GIA-VÊ đã chỉ cho tôi thấy như vậy: và kìa, *có* một giò trái cây mùa hạ. ²Và Ngài phán: “Người thấy gì, hỡi A-môt?” Và tôi thưa: “Một giò trái cây mùa hạ.” Rồi *Đức* GIA-VÊ phán với tôi: “Sự kết thúc đã đến cho dân Y-sơ-ra-ên của Ta. Ta sẽ không tha cho chúng nữa. ³Các bài hát của cung-điện này sẽ thành tiếng than-van trong ngày đó,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. “Nhiều xác chết; ở mọi nơi, người ta sẽ lạng lẽ quang chúng ra.”

⁴Nghe điều này, các người những kẻ chà-đạp các người thiếu-thốn, tống-khử những kẻ thấp-hèn trong xứ, ⁵nói:

“Khi nào trăng mới sẽ hết,
Đề chúng ta có thể bán ngũ cốc,
Và ngày Ngung-nghi, đề chúng ta được mờ *chợ* lúa mì,
Đề làm cho ê-pha nhỏ hơn và đồng siếc-lơ lớn hơn,
Và đề gian-lận với cái cân lừa-dối,

⁶Đề lấy bạc mua người cô thế
Và *mua* kẻ thiếu-thốn bằng một đôi dép,
Và *đề* chúng ta có thể bán đồ thái từ lúa mì?”

⁷*Đức* GIA-VÊ đã thề bằng sự hãnh diện của Gia-cốp:
“Quả thật, Ta sẽ không bao giờ quên việc làm nào của chúng.

⁸Bởi có việc này, đất sẽ không rung-động
Và mọi người sống trong nó chẳng khóc-than sao?
Quả thật, cả thảy nó sẽ dâng lên như sông Ni-lơ.
Và nó sẽ bị lung-lay,
Và rút đi như sông Ni-lơ của Ê-díp-tô.

⁹Và sẽ xây ra vào ngày đó,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố,
“Ta sẽ làm mặt trời lặn giữa trưa
Và làm trái đất tối trong ngày có ánh sáng.

¹⁰Đoạn Ta sẽ biến những lễ hội của các người thành đám tang
Và tất cả bài ca của các người thành ai-ca;
Và Ta sẽ thất lung mọi người bằng vải gai
Và khiến mọi đầu bị trọc.
Ta sẽ làm nó như đám tang cho một đứa con trai một,
Và nó sẽ kết thúc như một ngày đấng-cay.

¹¹“Này, các ngày sẽ đến,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố,
“Ta sẽ giáng nạn đói trên xứ này,
Chẳng phải đói bánh hay khát nước,
Song đúng hơn, vì *đói* lời của GIA-VÊ.

¹²Và người ta sẽ lao đảo từ biển này đến biển nọ,
Từ phương bắc ngay cả đến phương đông;
Chúng sẽ đi tới đi lui đề kiểm lời của GIA-VÊ,
Nhưng chúng sẽ không tìm được.

¹³Trong ngày đó, các gái đồng-trình xinh-đẹp
Và các chàng trai sẽ ngắt đi vì khát.

¹⁴Còn những kẻ thề bởi lời của Sa-ma-ri,
Là những kẻ nói: ‘Nhu thần của người sống, hỡi Đan,’
Và: ‘Nhu đường lối của Bê-e-Sê-ba sống,’
Chúng sẽ ngã và không dậy nữa.”

Sự phán-xét của Đức Chúa TRỜI không tránh được (9.1-9.10)

9¹Tôi đã thấy Chúa đứng cạnh bàn-thờ, và Ngài phán:
“Hãy đánh các đầu cột để các ngạch cửa rung-động,
Và hãy đập bể đầu của tất cả chúng!
Rồi Ta sẽ giết phần còn lại của chúng bằng gươm;
Chúng sẽ không có một ai chạy thoát để lánh nạn,
Hay chạy thoát để tị-nạn.

²Đầu chúng có đào vào trong Âm-phủ,
Ồ đó tay Ta sẽ bắt lấy chúng;
Và đầu chúng có lên trời,
Ồ đó Ta sẽ đem chúng xuống.

³Và đầu chúng ẩn mình nơi đỉnh Cạt-mên,
Ta sẽ tìm ra chúng và bắt chúng từ đó;
Và đầu chúng ẩn thân nơi đáy biển không cho Ta thấy,
Ồ đó Ta sẽ ra lệnh cho con rắn và nó sẽ cắn chúng.

⁴Đầu chúng có đi lưu-đày trước mặt các kẻ thù chúng,
Ồ đó Ta sẽ truyền cho gươm giết chúng,
Và Ta sẽ đề đôi mắt Ta chống chúng vì điều dữ mà không vì điều lành.”

⁵Và Chúa GIA-VÊ vạn-quân,
Đấng dựng nền đất để nó tan-chảy,
Và tất cả những kẻ ở trong nó than-khóc,
Và cả đất dâng lên như sông Ni-lơ.
Và rút đi như sông Ni-lơ của Ê-díp-tô;

⁶Đấng xây các phòng trên của Ngài trong các tầng trời,
Và đã lập mái vòm Ngài trên đất,
Ngài kêu gọi nước biển
Và đổ chúng ra trên mặt trái đất,
GIA-VÊ là danh của Ngài.

⁷“Các người không như các con trai người Ê-thi-ô-bi đối
với Ta hay sao,
Ồi những con trai của Y-sơ-ra-ên?” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.

“Há Ta đã chẳng đem Y-sơ-ra-ên lên từ đất Ê-díp-tô,
Và dân Phi-li-tin từ Cáp-tô và dân Sy-ri từ Ki-rơ sao?”

⁸Này, mắt Chúa GIA-VÊ ở trên vương-quốc đây tội này,
Và Ta sẽ hủy-diệt nó khỏi mặt trái đất;
Tuy nhiên, Ta sẽ không hoàn-toàn hủy-diệt nhà Gia-cốp,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố.

⁹“Vì này, Ta đang ra lệnh,
Và Ta sẽ lặc nhà Y-sơ-ra-ên ở giữa mọi quốc-gia
Như *hạt lúa* bị lặc trong cái sàng,
Nhưng không một hạt nhân nào sẽ rơi tới đất.

¹⁰Mọi kẻ phạm tội trong dân Ta sẽ chết bởi gươm,
Là những kẻ nói: ‘Tai-họa sẽ không bắt kịp hay đối đầu
chúng ta đâu.’”

Sự hồi-phục Y-sơ-ra-ên (9.11-9.15)

¹¹“Trong ngày đó, Ta sẽ dựng lên lều tạm đã ngã của Đa-vít,
Và bịt lại các chỗ rách của nó;
Ta cũng sẽ dựng lại các sự đổ-nát của nó,
Và xây nó lại như trong các ngày thuở xưa;

¹²Đề chúng có thể chiếm-hữu phần còn sót của Ê-đôm
Và tất cả các quốc-gia được gọi bởi danh Ta,”
Đức GIA-VÊ, là Đấng làm điều này, tuyên-bố.

¹³“Này, những ngày sắp đến,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bố,
“Khi kẻ cày sẽ bắt kịp người gặt
Và kẻ đập nho *bắt kịp* kẻ gieo giống;
Khi các núi sẽ nhỏ ra rượu nho ngọt,
Và mọi đồi sẽ tiêu-tan.

A-môt 9.14-9.15

- ¹⁴Ta cũng sẽ phục-hồi những kẻ lưu-đày của dân
Y-sơ-ra-ên Ta,
Và chúng sẽ xây lại các thành đổ-nát và sống *trong đó*,
Chúng cũng sẽ trồng các vườn nho và uống rượu nho
của chúng,
Và sẽ lập các vườn và ăn trái của chúng.
- ¹⁵Ta cũng sẽ trồng chúng trên đất của chúng,
Và chúng sẽ không bị nhổ ra lại khỏi đất của chúng
Mà Ta đã ban cho chúng,”
GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI của người phán.